

Motion till riksdagen

1987/88:A607

av Maria Leissner (fp)

om grupplivförsäkring för homosexuella sambor

I ett par avgöranden under förra året i statens grupplivnämnd har man vägrat utbetala s. k. grundbelopp till den efterlevande parten i ett homosexuellt förhållande. Detta trots att det i 17 § i reglementet angående statens grupplivförsäkring kan utbetalas försäkringsbelopp om arbetstagaren efterlämnar make, barn under 21 år, eller "sådan med arbetstagaren vid tiden för dödsfallet under äktenskapsliknande förhållanden sammanboende ogift person, för vilken grupplivnämnden efter prövning enligt sista stycket beslutat att försäkringsbelopp skall utgå".

Statens grupplivnämnd har uppenbarligen tolkat detta stadgande som att det avser ogift man och ogift kvinna. Därmed har man frångått ordalydelsen av bestämmelsen, och sålunda beslutat att homosexuella sammanboende inte skall omfattas av reglementet.

Argumenten för besluten har varit att nämnden följt stadgad praxis på det statliga området, och praxis på arbetsmarknadens område vid tillämpning av tjänstegrupplivförsäkring. I det första fallet är ju en sådan praxis endast följden av nämndens egna beslut, i det andra fallet beträffande t. ex. grupplivförsäkringar för LO-kollektivet, har man uppenbarligen inte observerat att homo- och heterosexuella sambor numera jämställs.

Det är självfallet mycket stötande att ett av regeringen fastställt reglemente står i strid med de mål som riksdagen antagit för att undanröja diskriminering av homosexuella.

Ett argument mot att åtgärda detta missförhållande har varit att detta reglemente faller inom det avtalsreglerade området, och därför inte kan regleras genom ett politiskt beslut. Enligt uppgift är detta dock en förändring som planerats och ännu inte genomförts. Förberedelser lär pågå för en övergång till en försäkring som grundas på avtal mellan arbetsmarknadens parter. Fortfarande finns därmed möjligheter att fatta ett politiskt beslut för att undanröja denna stötande diskriminering.

Självfallet är det upprörande att ett av regeringen fastställt reglemente står i strid mot de mål som riksdagen antagit för att motverka diskriminering av homosexuella. Inte minst tar de som drabbas av ett sådant beslut saken mycket hårt. Kanske inte i första hand för att den rättmatiga ersättningen uteblir, utan framför allt för att man upplever sin kärlek som mindre värd ur statsmakternas synvinkel. I ett av de fall där ersättning nekats hade samboendet varat i över 30 år. Nog borde det ligga i samhällets intresse att på

alla sätt stödja varaktiga förhållande mellan homosexuella. Någon större samhällsekonomisk belastning torde det inte heller bli frågan om.

Respekt för två människors uppriktiga känslor för varandra, och en strävan att verka för jämställdhet för homosexuella borde vara riktmärken för regeringens handlande.

Mot. 1987/88
A607

Hemställen

Mot den bakgrunden hemställer jag

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förändring av 17 § i reglementet för statens grupplivförsäkring.

Stockholm den 26 januari 1988

Maria Leissner (fp)